

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 3.7.2026
C(2026) 5010 final

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) .../...

av den 3.7.2026

**om ändring av delegerad förordning (EU) 2023/2772 vad gäller förenkling av vissa
standarder för hållbarhetsrapportering**

{SWD(2026) 500 final}

(Text av betydelse för EES)

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL DEN DELEGERADE AKTEN

Enligt artiklarna 19a och 29a i redovisningsdirektivet (2013/34/EU)¹, i dess lydelse enligt direktivet om företagens hållbarhetsrapportering (CSRD – (EU) 2022/2464)², är vissa företag skyldiga att offentliggöra information om företagets inverkan, risker och möjligheter vad avser hållbarhetsfrågor. Denna information måste rapporteras i enlighet med de europeiska standarder för hållbarhetsrapportering (ESRS) som fastställs i kommissionens delegerade förordning (EU) 2023/2772³ och ingå i ett särskilt avsnitt i företagets individuella eller koncernomfattande förvaltningsberättelse, efter vad som är tillämpligt.

Omnibus I-förenklingspaketet (direktiv (EU) 2026/470⁴), som trädde i kraft den 18 mars 2026 och ska införlivas av medlemsstaterna senast den 19 mars 2027, ändrade redovisningsdirektivet genom att minska antalet företag som omfattas och förenkla ramverket för hållbarhetsrapportering.

För att det snabbt ska gå att förenkla och rationalisera hållbarhetsrapporteringen utan att undergräva CSRD-målen anges det i skäl 18 i Omnibus I-förenklingspaketet att kommissionen inom sex månader från ikraftträdandet av Omnibus I kommer att anta en delegerad akt om ändring av befintliga ESRS genom att i) avlägsna de datapunkter som anses minst viktiga för allmän hållbarhetsrapportering, ii) i största möjliga utsträckning prioritera kvantitativa datapunkter framför beskrivande text, iii) ytterligare skilja mellan obligatoriska och frivilliga datapunkter, iv) ge tydliga instruktioner om hur väsentlighetsprincipen ska tillämpas för att säkerställa att företag bara är skyldiga att rapportera väsentlig information och för att minska risken för att leverantörer av kvalitetssäkringstjänster oavsiktligt uppmuntrar företag att rapportera information som inte är nödvändig eller att avsätta alltför stora resurser till väsentlighetsbedömningen, v) förbättra överensstämmelsen med annan unionslagstiftning, inbegripet lagstiftning om finansiella tjänster, och vi) i största möjliga utsträckning ta hänsyn till kompatibilitet med globala standarder för hållbarhetsrapportering. Översynen av befintliga ESRS bör förtydliga bestämmelser som bedöms vara otydliga samt förenkla standardernas struktur och hur de presenteras. Vid översynen bör även andra ändringar göras som kan anses nödvändiga mot bakgrund av erfarenheterna av att tillämpa befintliga ESRS. Standarder för hållbarhetsrapportering bör även ta hänsyn till de svårigheter som företag kan stöta på när de samlar in information från aktörer i hela sin värdekedja, särskilt från dem som inte omfattas av kraven på hållbarhetsrapportering och från leverantörer på tillväxtmarknader och i tillväxtekonomier.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj>).

² Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464 av den 14 december 2022 om ändring av förordning (EU) nr 537/2014, direktiv 2004/109/EG, direktiv 2006/43/EG och direktiv 2013/34/EU vad gäller företagens hållbarhetsrapportering (EUT L 322, 16.12.2022, s. 15, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2464/oj>).

³ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2023/2772 av den 31 juli 2023 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU vad gäller standarder för hållbarhetsrapportering (EUT L, 2023/2772, 22.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2023/2772/oj).

⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2026/470 av den 24 februari 2026 om ändring av direktiven 2006/43/EG, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 och (EU) 2024/1760 vad gäller vissa krav avseende företags hållbarhetsrapportering och vissa krav avseende tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet (EUT L, 2026/470, 26.2.2026, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2026/470/oj>).

Enligt redovisningsdirektivet⁵ måste kommissionen anta dessa reviderade standarder med beaktande av den tekniska rådgivning som getts av Efrag, en ideell förening bestående av flera intressenter som inrättats enligt belgisk lag och som ger råd till kommissionen om standarder för finansiell rapportering och hållbarhetsrapportering.

Den 2 december 2025 överlämnade Efrag sin tekniska rådgivning om de reviderade ESRS till kommissionen. Denna tekniska rådgivning utarbetades på grundval av ett arbetsprogram som kommissionen rådfrågades om i april 2025. Den åtföljande kostnads-nyttoanalysen, tillsammans med grunden för slutsatserna, ändringsloggen, den jämförande tabellen över texter och den förklarande anmärkningen till artikel 29b.5 i redovisningsdirektivet⁶, lämnades in till kommissionen den 23 december 2025.

I den här delegerade akten ändras de europeiska standarder för hållbarhetsrapportering (ESRS) som företag måste använda för att utföra sin hållbarhetsrapportering i enlighet med artiklarna 19a och 29a i redovisningsdirektivet. Företag måste använda de reviderade ESRS från räkenskapsåret 2027. De får dessutom välja att använda de reviderade ESRS även för räkenskapsåret 2026.

Kommissionen kommer att övervaka genomförandet av standarderna enligt denna delegerade akt för att säkerställa att de leder till att relevant, tillförlitlig och jämförbar hållbarhetsinformation lämnas.

2. SAMRÅD SOM FÖREGÅTT ANTAGANDET AV AKTEN

Innan Efrag lämnade sin tekniska rådgivning till kommissionen utfärdade den i april 2025 en uppmaning om att inkomma med synpunkter, gjorde flera personliga intervjuer med företag av olika storlekar och från olika sektorer och medlemsstater samt genomförde en riktmärkning av hållbarhetsförklaringar utfärdade för rapporteringsåret 2024 och en detaljerad analys av de frågor som mottagits via frågeplattformen för ESRS. Efrag anordnade också flera utåtriktade evenemang med olika intressentgrupper i september 2025 och två riktade fälttester samt genomförde ett offentligt samråd om utkastet till förenklade ESRS mellan den 29 juli 2025 och den 29 september 2025.

Efrags reviderade utkast till ESRS ändrade befintliga ESRS genom att

- förkorta och förtydliga texten till standarderna för att göra dem lättare att tillämpa och göra det lättare för företagen att presentera hållbarhetsinformation på ett tydligt sätt,
- införa ytterligare flexibilitetsbestämmelser för att minska bördan på företagen, såsom nya lättnader och infasningar,
- minska de obligatoriska datapunkterna med 61 % samtidigt som de centrala målen i den europeiska gröna given bibehålls,
- förbättra interoperabiliteten med internationella standarder och annan unionslagstiftning så långt detta är förenligt med förenklingsmålet, och
- förenkla väsentlighetsbedömningen genom att införa ett väsentligen förtydligt och mer proportionellt tillvägagångssätt med principbaserad vägledning och en möjlighet att inkludera tydligt identifierad icke-väsentlig information utan att väsentliga upplysningar döljs. Hänvisningen till ett ramverk för en rättvisande bild tydliggjordes

⁵ Artikel 49.3b i redovisningsdirektivet.

⁶ Denna anmärkning förklarar hur utkastet till reviderade ESRS tar hänsyn till de initiativ och den lagstiftning som anges i artikel 29b.5 i redovisningsdirektivet.

också genom ökad betoning av kvalitativa egenskaper och enhetsspecifika upplysningar samt klargörande av att företaget inte är skyldigt att lämna information som föreskrivs i ESRS men som inte är väsentlig.

Efrags kostnads-nyttoanalys av det reviderade utkastet till ESRS innehåller en bedömning av de reviderade standardernas inverkan på olika intressentgrupper, dvs. huvudsakligen företag i EU (som omfattas av omnibusförslaget enligt dess lydelse den 26 februari 2025 eller som utgör en del av deras värdekedja) och användare av ESG-data (investerare, civilsamhället och samhället i stort). Analysen beaktar både de kostnadsbesparingar för företag och de potentiella informationsförluster för användare av ESG-data som översynen av ESRS leder till. Den bedömer både positiva och negativa inverkningar samt skiljer mellan direkta och indirekta effekter. Jämfört med den första uppsättningen ESRS, som antogs 2023, identifierar analysen en övergripande kostnadsminskningstrend och andra fördelar för företag, utan att detta i betydande grad påverkar kostnader och fördelar för användarna av hållbarhetsförklaringar. När det gäller kostnaderna för enskilda företag noterar Efrag att kostnadsbesparingarna är ekonomiskt betydande. Under femårsperioden motsvarar de insparade rapporteringskostnaderna i genomsnitt 34 % av referenskostnaderna för de företag som omfattas. Kostnadsbesparingen uppskattas till 28 % 2027, ökar till 38 % 2028 och stabiliserar sig sedan kring 33–36 % från 2029 och framåt, när alla företag omfattas av det reviderade ramverket. När värdekedjeeffekter räknas in stiger de kumulativa besparingarna från 3,7 miljarder euro till omkring 4,7 miljarder euro under perioden 2027–2031, motsvarande ungefär 44 % av referenskostnaderna. När det gäller fördelarna för användare av hållbarhetsförklaringar betonar Efrag att dessa på grund av sin karaktär är svåra att kvantifiera och i analysen huvudsakligen bedöms i kvalitativa termer. Uppskattningarna av kostnaderna och nyttan baseras på de föreslagna standarder som Efrag har lagt fram och inte på den slutliga delegerade akt som antas av kommissionen.

Kommissionen har efter att ha erhållit Efrags tekniska rådgivning och före antagandet av denna delegerade akt genomfört följande samråd, i enlighet med kraven i redovisningsdirektivet⁷:

- Gemensamt samråd med medlemsstaternas expertgrupp för hållbar finansiering och den föreskrivande kommittén för redovisningsfrågor.
- Samråd med Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma), Europeiska bankmyndigheten (EBA), Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (Eiopa), Europeiska miljöbyrå (EEA), Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter (FRA), Europeiska centralbanken (ECB), kommittén för europeiska tillsynsorgan för revisorer (Ceaob) och plattformen för hållbar finansiering.

Dessutom har ett antal intressenter meddelat kommissionen sina synpunkter på Efrags tekniska rådgivning för revidering av ESRS.

Mot bakgrund av dessa samråd har kommissionen gjort ett antal riktade ändringar av Efrags tekniska rådgivning, huvudsakligen för att underlätta tillämpningen av standarderna genom att förtydliga vissa bestämmelser och bevilja företag viss ytterligare flexibilitet. De huvudsakliga ändringarna i detta avseende gäller följande ämnen:

- Väsentlighet och väsentlighetsbedömning. Det anges tydligt i texten att företaget inte förväntas uppfylla varje enskild användares särskilda informationsbehov och betonas att standardernas syfte är att säkerställa att den rapporterade informationen är till nytta för användares beslutsfattande. I texten anges att företag ”inte ska” rapportera

⁷ Artikel 49.3b i redovisningsdirektivet.

information som inte är väsentlig, förutom under vissa tydligt definierade förhållanden, i stället för att företag ”inte är skyldiga att” rapportera information som inte är väsentlig. Slutligen betonas det i en ny bestämmelse att top-down-strategin för väsentlighetsbedömning innebär att företaget kan undvika onödigt arbete och generellt undvika bedömning av väsentligheten hos varje enskild inverkan, risk eller möjlighet.

- Rättvisande bild: I texten förtydligas att kravet på en rättvisande bild gäller hållbarhetsförklaringen i stort och inte är tillämpligt på varje enskild datapunkt. Det anges också tydligare att tillämpningen av ESRS leder till en rättvisande bild. De ändringar som gjorts avseende väsentlighet och väsentlighetsbedömning kommer även att göra det lättare att tillämpa principen om en rättvisande bild.
- Nivå av aggregering och uppdelning: Genom texten införs ett större utrymme för företaget att överväga särskilda geografiska sammanhang när väsentlighetsbedömningen görs. Det klargörs också att uppdelningsnivån för väsentlighetsbedömningen inte innebär att informationen måste rapporteras på samma uppdelningsnivå.
- Utelämnande av information: Texten införlivar nya bestämmelser som härrör från Omnibus I-direktivet och som tillåter företag att utelämnar viss information under vissa förhållanden, däribland information som allvarligt skulle kunna skada företagets marknadsposition⁸.
- Förväntade finansiella effekter: I texten anges att rapportering av förväntade finansiella effekter sannolikt inbegriper uppskattningar och att dessa kan uppdateras i framtiden mot bakgrund av ny information, utan att detta utgör ett ”fel” i rapporteringen. Det klargörs även att de bestämmelser som tillåter att företag utelämnar viss information under vissa förhållanden, inklusive information som skulle kunna skada företagets marknadsposition allvarligt, även gäller rapportering av förväntade finansiella effekter. Ett ytterligare år för infasning införs för både kvalitativ och kvantitativ information.
- Utsläpp av växthusgaser: Texten stämmer bättre överens med de globala standarderna för hållbarhetsrapportering genom att den ger företag flexibilitet att använda antingen tillvägagångssättet med finansiell kontroll eller det med operativ kontroll när de fastställer vilken rapporteringsgräns som ska tillämpas.
- Omställningsplaner för begränsning av klimatförändringar: Texten kräver att företag som rapporterar omställningsplaner med mål som inte är förenliga med 1,5-gradersmålet är öppna med det.
- Mikroplaster: Texten begränsar upplysningskraven till primära mikroplaster. Av genomförbarhets- och proportionalitetsskäl krävs det inte att företag ska rapportera mått angående sekundära mikroplaster.
- Utsläpp av föroreningar: Texten specificerar att beslutet om vilka föroreningar som är väsentliga för rapporteringsändamål bör fattas efter en ledningsbedömning som beaktar företagets verksamhet och verksamhetssektor.

⁸ Text som härrör från artiklarna 19a.3 och 29a.3 i redovisningsdirektivet, i dess lydelse enligt Omnibus I-direktivet.

- Ämnen som inger mycket stora betänkligheter: Texten inför en ny bestämmelse för infasning på ett år för rapportering om ämnen som inger mycket stora betänkligheter för företag som är användare av varor som innehåller sådana ämnen.
- Överensstämmelse med direktivet om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet (direktiv (EU) 2024/1760)⁹: Texten inkluderar ett antal tekniska ändringar som gäller tillbörlig aktsamhet för att säkerställa bättre överensstämmelse med direktiv (EU) 2024/1760.
- Människorättsincidenter och diskrimineringsfall: Texten klargör att endast ”underbyggda verifierade” incidenter och fall ska rapporteras och att alla incidenter och fall inte nödvändigtvis är underbyggda. Hänvisningen till ”inletts” för rättsliga och icke-rättsliga förfaranden stryks också.
- Kapitalförvaltning: Texten innehåller nya bestämmelser som medger att finansinstitut som förvaltar investeringar inom ramen för ett förvaltaruppdrag för kunders räkning i enlighet med ett mandat som överenskommits med dessa kunder inte behöver ange information om dessa investeringar i sin hållbarhetsförklaring. Dessa investeringar är i första hand relevanta för kundernas verksamhet och inte för den verksamhet som bedrivs av det företag som agerar för deras räkning. Dessutom regleras de hållbarhetsfrågor som är relevanta för dessa investeringar på EU-nivå av förordning (EU) 2019/2088 och av de delegerade förordningarna (EU) 2017/565 och (EU) 2017/593. Dessa nya bestämmelser syftar till att undvika en oproportionerlig administrativ börda och dubbla krav på hållbarhetsrapportering.

Denna delegerade akt var också föremål för ett fyra veckor långt samråd för inhämtning av synpunkter på portalen för bättre lagstiftning¹⁰..

Kommissionen har även bedömt huruvida denna delegerade akt är förenlig med målet om klimatneutralitet enligt artikel 2.1 i den europeiska klimatlagen (förordning (EU) 2021/1119) och med målet om framsteg i de anpassningsinsatser som avses i artikel 5 i den förordningen.

3. DEN DELEGERADE AKTENS RÄTTSLIGA ASPEKTER

Denna delegerade akt grundar sig på artikel 29b.1 första stycket i redovisningsdirektivet.

Den åtföljs av följande bilagor:

- Bilaga I, som ändrar bilaga I till delegerad förordning (EU) 2023/2772 om den första uppsättningen ESRS genom att minska antalet datapunkter, prioritera kvantitativa datapunkter framför beskrivande text, ytterligare skilja mellan obligatoriska och frivilliga datapunkter, ge tydliga instruktioner om hur väsentlighetsprincipen ska tillämpas, förbättra överensstämmelsen med annan unionslagstiftning och i största möjliga utsträckning ta hänsyn till kompatibilitet med globala standarder för hållbarhetsrapportering. Bilaga I klargör även vissa krav och förenklar standardernas struktur och hur de presenteras.
- Bilaga II, som ändrar bilaga II till delegerad förordning (EU) 2023/2772 om förkortningar och ordlista genom att uppdatera vissa definitioner som ska användas vid hållbarhetsrapportering i enlighet med ESRS.

⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1760 av den 13 juni 2024 om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet och om ändring av direktiv (EU) 2019/1937 och förordning (EU) 2023/2859 (EUT L, 2024/1760, 5.7.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj>).

¹⁰ Samrådet ”Kom med synpunkter” genomfördes mellan den 6 maj och den 3 juni 2026 och gav 453 svar.

Delegerad förordning (EU) 2023/2772, i dess lydelse enligt den här delegerade akten, är tillämplig på räkenskapsår som börjar den 1 januari 2027 eller senare för alla företag som omfattas av skyldigheter avseende hållbarhetsrapportering enligt artiklarna 19a och 29a i redovisningsdirektivet, i dess lydelse enligt direktiv (EU) 2026/470 (Omnibus I-direktivet).

För räkenskapsår som börjar mellan den 1 januari 2026 och den 31 december 2026 får företag som omfattas av krav på hållbarhetsrapportering välja att tillämpa de standarder som fastställs i delegerad förordning (EU) 2023/2772, i dess lydelse enligt denna delegerade akt, i stället för de standarder som fastställs i den befintliga versionen av delegerad förordning (EU) 2023/2772. Dessutom bör företag som för dessa räkenskapsår väljer att tillämpa den befintliga versionen av delegerad förordning (EU) 2023/2772 kunna tillämpa vissa lättnader som införs genom denna delegerade akt.

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) .../...

av den 3.7.2026

om ändring av delegerad förordning (EU) 2023/2772 vad gäller förenkling av vissa standarder för hållbarhetsrapportering

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG¹, särskilt artikel 29b.1 första stycket, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens delegerade förordning (EU) 2023/2772² anges de standarder för hållbarhetsrapportering som företag ska använda för att utföra sin hållbarhetsrapportering i enlighet med artiklarna 19a och 29a i direktiv 2013/34/EU, med början från det räkenskapsår som anges i artikel 5.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464³ för varje kategori av företag.
- (2) Genom Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2026/470⁴ ändrades direktiv 2013/34/EU bland annat genom att minska antalet företag som omfattas av artiklarna 19a och 29a i det direktivet och genom att förenkla kraven för hållbarhetsrapportering från räkenskapsår som börjar den 1 januari 2027 eller senare. I linje med direktiv (EU) 2026/470 och baserat på de erfarenheter som har vunnits genom tillämpning av de befintliga hållbarhetsstandarderna är det nödvändigt att ändra de befintliga standarderna för hållbarhetsrapportering genom att i) minska antalet datapunkter, ii) prioritera kvantitativa datapunkter framför beskrivande text, iii) ytterligare skilja mellan obligatoriska och frivilliga datapunkter, iv) ge tydliga instruktioner om hur väsentlighetsprincipen ska tillämpas, v) förbättra överensstämmelsen med annan unionslagstiftning och vi) i största möjliga utsträckning ta hänsyn till kompatibilitet med globala standarder för hållbarhetsrapportering. Vidare behöver vissa

¹ EUT L 182, 29.6.2013, s. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj>.

² Kommissionens delegerade förordning (EU) 2023/2772 av den 31 juli 2023 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU vad gäller standarder för hållbarhetsrapportering (EUT L, 2023/2772, 22.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2023/2772/oj).

³ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464 av den 14 december 2022 om ändring av förordning (EU) nr 537/2014, direktiv 2004/109/EG, direktiv 2006/43/EG och direktiv 2013/34/EU vad gäller företagens hållbarhetsrapportering (EUT L 322, 16.12.2022, s. 15, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2464/oj>).

⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2026/470 av den 24 februari 2026 om ändring av direktiven 2006/43/EG, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 och (EU) 2024/1760 vad gäller vissa krav avseende företags hållbarhetsrapportering och vissa krav avseende tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet (EUT L, 2026/470, 26.2.2026, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2026/470/oj>).

bestämmelser i delegerad förordning (EU) 2023/2772 förenklas, liksom rapporteringsstandardernas struktur och hur de presenteras.

- (3) Kommissionen har beaktat den tekniska rådgivning som Efrag tillhandahållit, vilken uppfyller kriterierna i artikel 49.3b första, andra och tredje stycket i direktiv 2013/34/EU. För att säkerställa proportionalitet och underlätta för de berörda företagen att tillämpa standarderna för hållbarhetsrapportering på ett korrekt sätt har kommissionen emellertid gjort ändringar i Efrags tekniska rådgivning när det gäller i) väsentlighet och väsentlighetsbedömning, ii) en rättvisande bild, iii) nivå av aggregering och uppdelning, iv) möjligheten att utelämna viss information, v) förväntade finansiella effekter, vi) utsläpp av växthusgaser, vii) omställningsplaner för begränsning av klimatförändringar, viii) mikroplaster, ix) utsläpp av föroreningar, x) ämnen som inger mycket stora betänkligheter, xi) särskilda bestämmelser för kapitalförvaltning, xii) människorättsincidenter och diskrimineringsfall och xiii) överensstämmelse med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1760⁵ angående tillbörlig aktsamhet.
- (4) Dessa standarder för hållbarhetsrapportering uppfyller kraven i artikel 29b i direktiv 2013/34/EU.
- (5) Det är följaktligen nödvändigt att ersätta de standarder för hållbarhetsrapportering som anges i bilaga I till delegerad förordning (EU) 2023/2772.
- (6) Delegerad förordning (EU) 2023/2772 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (7) I enlighet med artikel 29b.1 tredje stycket i direktiv 2013/34/EU bör denna förordning träda i kraft tidigast fyra månader efter det att den antagits.
- (8) För att ge företag tillräckligt med tid för att förbereda sig för tillämpningen av de nya kraven, och för att minimera efterlevnadskostnaderna, bör denna förordning tillämpas på räkenskapsår som börjar den 1 januari 2027 eller senare.
- (9) För att minska rapporteringsbördan för företag som redan omfattas av standarder för hållbarhetsrapportering enligt den nu gällande versionen av kommissionens delegerade förordning (EU) 2023/2772 bör dessa företag, för de räkenskapsår som börjar mellan den 1 januari 2026 och den 31 december 2026, tillåtas att tillämpa antingen de standarder som är tillämpliga enligt kommissionens delegerade förordning (EU) 2023/2772, i dess senast ändrade lydelse enligt kommissionens delegerade förordning (EU) 2025/1416, eller standarderna enligt den här förordningen. Dessutom bör företag som väljer att tillämpa kommissionens delegerade förordning (EU) 2023/2772, i dess senast ändrade lydelse enligt kommissionens delegerade förordning (EU) 2025/1416, för dessa räkenskapsår kunna tillämpa vissa lättnader som införs genom den här förordningen. För att säkerställa transparens och jämförbarhet bör företagen i sin hållbarhetsförklaring tydligt ange vilken version de tillämpar för dessa räkenskapsår.
- (10) I enlighet med artikel 49.3b fjärde stycket i direktiv 2013/34/EU har kommissionen samrått med både medlemsstaternas expertgrupp för hållbar finansiering, som avses i artikel 24 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852⁶, och den

⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1760 av den 13 juni 2024 om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet och om ändring av direktiv (EU) 2019/1937 och förordning (EU) 2023/2859 (EUT L, 2024/1760, 5.7.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj>).

⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198, 22.6.2020, s. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj>).

föreskrivande kommittén för redovisningsfrågor, som avses i artikel 6 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002⁷.

- (11) I enlighet med artikel 49.3b femte stycket i direktiv 2013/34/EU har kommissionen begärt ett yttrande från Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten, Europeiska bankmyndigheten och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten.
- (12) I enlighet med artikel 49.3b sjätte stycket i direktiv 2013/34/EU har kommissionen även samrått med Europeiska miljöbyrån, Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter, Europeiska centralbanken, kommittén för europeiska tillsynsorgan för revisorer och den plattform för hållbar finansiering som inrättats i enlighet med artikel 20 i förordning (EU) 2020/852.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av delegerad förordning (EU) 2023/2772

Delegerad förordning (EU) 2023/2772 ska ändras på följande sätt:

- (1) Bilaga I ska ersättas med texten i bilaga I till den här förordningen.
- (2) Bilaga II ska ersättas med texten i bilaga II till den här förordningen.

Artikel 2

Övergångsbestämmelser

för räkenskapsår som börjar mellan den 1 januari och den 31 december 2026

- 1. För de räkenskapsår som börjar mellan den 1 januari 2026 och den 31 december 2026 får företag som omfattas av delegerad förordning (EU) 2023/2772 tillämpa endera av följande:
 - (a) De standarder för hållbarhetsrapportering som fastställs i bilaga I till delegerad förordning (EU) 2023/2772, i dess senast ändrade lydelse enligt kommissionens delegerade förordning (EU) 2025/1416⁸, eller de standarder för hållbarhetsrapportering som fastställs i bilaga I till den här förordningen.
 - (b) De standarder för hållbarhetsrapportering som fastställs i bilaga I till delegerad förordning (EU) 2023/2772, i dess senast ändrade lydelse enligt kommissionens delegerade förordning (EU) 2025/1416, med följande lättnader enligt bilaga I till den här förordningen:
 - i) ESRS 1, punkt 27, angående top-down-strategin för bedömning av dubbel väsentlighet.
 - ii) ESRS 1, punkterna 32–33, angående onödiga kostnader och insatser och begränsning av värdekedjan i bedömningen av dubbel väsentlighet.

⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder (EGT L 243, 11.9.2002, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2002/1606/oj>).

⁸ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2025/1416 av den 11 juli 2025 om ändring av delegerad förordning (EU) 2023/2772 vad gäller senareläggning av den dag då upplysningskraven för vissa företag börjar tillämpas (EUT L, 2025/1416, 10.11.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2025/1416/oj).

- iii) ESRS 1, punkterna 74–75, angående nya förvärv och avyttringar.
 - iv) ESRS 1, punkt 90, angående mått för icke-betydande verksamheter.
 - v) ESRS 1, punkt 91, angående begränsad rapporteringsomfattning i fråga om värdekedjan.
 - vi) ESRS 1, punkt 92, angående gemensamma verksamheter.
 - vii) ESRS 1, punkt 106, angående presentation av upplysningar enligt taxonomin i ett separat tillägg.
 - viii) ESRS 1, punkt 110, angående en sammanfattning.
2. Företag som väljer att tillämpa standarderna för hållbarhetsrapportering enligt den version som avses i antingen punkt 1 a eller b ska i sin hållbarhetsförklaring tydligt ange vilken version de tillämpar för räkenskapsår som börjar mellan den 1 januari 2026 och den 31 december 2026.

Artikel 3

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den [Publikationsbyrå: *ange datum = datum för antagande plus fyra månader och en vecka*].

Den ska tillämpas på räkenskapsår som börjar den 1 januari 2027 eller senare.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 3.7.2026

På kommissionens vägnar
Ordförande
Ursula VON DER LEYEN